

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1Tos/107/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010476
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Miháliková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010476.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Mihálikovej a sudkyo JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Evy Kyselovej, na neverejnom zasadnutí konanom 4. novembra 2025 prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 14Nt/25/2025 zo dňa 22.9.2025 a takto

rozhodol:

Pod3a § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením podľa § 448 ods. 2 Tr. por., s poukazom na ust. § 74 ods. 4 Tr. zák. okresný súd ukončil odsúdenému A. A., nar. X.X.XXXX, ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou, ktoré mu bolo uložené rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok (t.č. pracovisko Okresného súdu Liptovský Mikuláš) č.k. 1Nt/47/2018-147 zo dňa 17.9.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 17.9.2018.

Predmetné uznesenie bolo doručené stranám trestného konania, prokurátorovi dňa 23.9.2025 (doručenky na č.l. 18 súdneho spisu).

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko bolo napadnuté sťažnosťou prokurátora doručenou súdu dňa 24.9.2025. Z jej obsahu vyplýva, že vo veci evidovanej na Okresnej prokuratúre Ružomberok pod sp. zn. Pv 283/18/5508 bolo dňa 8.8.2018 zastavené trestné stíhanie obvineného A. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa

§ 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., postupom podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por., lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný. Znalec psychiater v záveroch skúmania duševného stavu obvineného uviedol, že trpí duševným ochorením, organickým postihnutím centrálnej nervovej sústavy s dopadom na psychické fungovanie obvineného. Od roku 2010 je v odbornej starostlivosti psychiatra pre syndróm závislosti od alkoholu a organickú poruchu osobnosti, ktorá vznikla následkom poškodenia CNS jednak toxickým vplyvom alkoholu, ako aj početnými poraneniami mozgu. Znalčka v posudku vypracovanom dňa 20.7.2018 konštatovala, že nevyhnutnou podmienkou eliminácie rizikového konania u obvineného je jeho úplná abstinencia od alkoholu a pravidelné sledovanie a liečba jeho duševného stavu psychiaterom. V opačnom prípade je prognóza vo vzťahu k protispoločenskému konaniu skôr nepriaznivá. S poukazom na tieto závery sudca uložil A. A. ochranné psychiatrické a protialkoholické liečenie ústavnou formou (sp. zn. 1Nt/47/2018 zo dňa 17.9.2018).

Ďalej prokurátor poukázal na dôvody napadnutého uznesenia, ktoré viedli prvostupňový súd k ukončeniu ochranného psychiatrického liečenia vykonávaného už v ambulantnej forme. Podkladom tohto rozhodnutia bola správa ošetrojúcej lekárnice B. C. D.. V tomto smere poukázal prokurátor aj na účel ochranného opatrenia podľa § 31 ods. 3 Tr. zák. a osobu odsúdeného. Odsúdeného A. A. možno označiť za špeciálneho recidivistu, celkovo bol štyrikrát odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. na nepodmienečné tresty odňatia slobody. V roku 2019 bol odsúdený za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a uvedených skutkov sa dopustil pod vplyvom alkoholu. Odpis registra trestov, ako aj citovaný znalecký posudok u odsúdeného indikujú odôvodnený predpoklad, že

u odsúdeného pri absencii psychiatrickej liečby výrazne narastie pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti. Podľa názoru prokurátora súd nemal dostatok podkladov pre vyslovenie záveru o ukončení ochrannej psychiatrickej liečby u odsúdeného, a teda neboli splnené zákonné podmienky na vydanie napadnutého uznesenia. Po zohľadnení všetkých uvedených skutočností rozhodnutie o ochrannej liečbe bude možné prijať až po znaleckom skúmaní osoby menovaného a vyhodnotení jeho nebezpečnosti pre spoločnosť v prípade absencie psychiatrickej liečby. Na tomto základe navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil uznesenie okresného súdu za súčasného uloženia povinnosti vo veci znovu konať a rozhodnúť.

Odsúdený A. A. sa k sťažnosti prokurátora nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť voči tomuto uzneseniu je prípustná (§ 185 ods. 1, ods. 2 druhá veta Tr. por., v spojení s § 448 ods. 4 Tr. por.), bola podaná riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.), oprávneným subjektom (§ 186 ods. 1 Tr. por.), avšak táto nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého uznesenia, ako aj celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu krajský súd primárne zistil, že napadnuté uznesenie okresný súd vyhlásil po bezchybnom procesnom postupe a v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu sťažnosťou napadnutého uznesenia, postupoval v zmysle príslušných ustanovení, ktoré upravujú procesný postup súdu v súvislosti s rozhodovaním o ukončení ochranného psychiatrického liečenia vykonávaného aktuálne v ambulantnej forme. Krajský súd, plniac si prieskumnú povinnosť, ďalej zistil, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či sú splnené podmienky na ukončenie liečby.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkou prokurátora smerujúcou k neúplnosti, a teda nedostatočnosti skutkového stavu na rozhodnutie súdu o ukončení psychiatrickej liečby odsúdeného. Treba zvýrazniť, že aj okresný súd poukázal na predchádzajúce odsúdenia A. A. v iných jeho trestných veciach, na podklade zistení z príslušných registrov. V súvislosti s predchádzajúcimi odsúdeniami za prečin nebezpečného vyhrážania tiež uviedol skoršie súdom uložené ochranné opatrenie – ochranné ústavné psychiatrické a proti-alkoholické liečenie, ktoré odsúdený vykonával na podklade rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/119/2012 z 10.12.2012, právoplatného dňa 10.12.2012. Aj predmetné ochranné liečenie bolo u odsúdeného ukončené, posledným úkonom súdu ohľadom ukončenia skôr vykonávaného ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou bolo uznesenie Okresný súd Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8Nt/27/2015 zo dňa 13.8.2025, pričom ani tomuto rozhodnutiu nepredchádzalo vypracovanie znaleckého posudku a prokurátor voči nemu nepodal sťažnosť.

Právnym dôvodom ukončenia ochranného psychiatrického liečenia bolo odborné vyjadrenie lekáry, že vzhľadom na dĺžku liečby od roku 2012 z psychiatrického hľadiska nie je možné dosiahnuť účel liečby. Uvedený záver odborníčky, ktorá vie z dlhodobého hľadiska posúdiť prognózu vývoja, je pre záver súdu o ukončení liečby výpovedný. Odsúdený stále nekontrolovane požíva alkoholické nápoje, ktoré majú u neho podstatný vplyv na poruchy správania. Aj predchádzajúcej trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu. Z tohto dôvodu sa nedá u neho ani overiť pravidelnosť užívania predpísaných liekov. Práve užívanie alkoholu je dôvodom, pre ktorý sa nedostavuje účel liečby, pritom ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou bolo u odsúdeného ukončené uplynutím doby stanovenej zákonom podľa § 74 ods. 5 Tr. zák., s účinnosťou od zmeny Trestného zákona dňa 6.8.2024. Táto skutočnosť vyplývajúca zo zákona bola odsúdenému, ako aj príslušnej prokuratúre oznámená súdom.

Prokurátor sám dal do pozornosti závery znaleckého posudku o vyšetrení duševného stavu odsúdeného práve v súvislosti s uloženým ochranným opatrením (o ktorom sa koná), že nevyhnutnou podmienkou eliminácie rizikového konania u obvineného je jeho úplná abstinencia od alkoholu. Táto sa podľa lekárskej správy nedostavuje, a práve táto konzumácia alkoholu je brzdou pre progres psychiatrického liečenia. Z tohto pohľadu by ani nové znalecké dokazovania k ničomu neprispelo, nakoľko pri osobnostnej výbave odsúdeného, lekárkou konštatovaného organického poškodenia mozgu, trvalých degradačných a depravačných zmenách u pacienta by musel znalec len konštatovať, že indicie rizikového správania u odsúdeného naďalej pretrvávajú. Rizikovému správaniu odsúdeného nedokáže

zabrániť ani aktuálna liečba, pokiaľ odsúdený úplne neabstinuje od alkoholu, a lekár nedisponuje nástrojom na vynútenie abstinencie. Opakovane tak sťažnostný súd poznamenáva, že ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme bolo u odsúdeného ukončené. Preto sťažnostný súd konštatuje, že takto formálne vykonávané ochranné opatrenie – sankcia u odsúdeného nemôže naplniť účinnú ochranu spoločnosti pred jeho prípadným protiprávnym konaním, ku ktorému má podľa zákona smerovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a v podrobnostiach ďalej odkazujúc na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa, krajský súd postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.